

**filarmonica
ploiești**

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

PROGRAM DE SALĂ 12 03 2026

filarmonicaploiesti.ro

12 MARTIE '26

ORA 19:00

SALA ION BACIU, STR. ANTON PANN 5

concert simfonic

EXTRAORDINAR

DIRIJOR:
IONUȚ PODGOREANU
SOLIST:
FLORIAN PODGOREANU PIAN

PROGRAM:

SERGEI RAHMANINOV CONCERTUL NR. 2 ÎN DO MINOR PENTRU PIAN ȘI ORCHESTRĂ, OP. 18
JOHANNES BRAHMS SERENADA NR. 1 ÎN RE MAJOR, OP. 11

BILETELE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA CASA DE BILETE A FILARMONICII ȘI ONLINE PE FILARMONICAPLOIESTI.RO / ENTERTIX.RO.

BILETE FIZICE: ADULT 50 LEI, PENSIONAR 30 LEI, ELEV/STUDENT 20 LEI. INFORMAȚII SUPPLEMENTARE ȘI REZERVĂRI LA +40 344 802 762.

CONCERTUL VA FI TRANSMIS LIVE ONLINE EXCLUSIV PE PLATFORMA VIRTUALCONCERTHALL.RO PREȚ BILET VIRTUAL 15 LEI.

DIRECTOR GENERAL: VLAD MATEESCU | DIRECTOR ARTISTIC: GEORGIANA FRÎNCU | DESIGN GRAFIC: IULIAN BLIDARU

FACEBOOK.COM/FILARMONICAPLOIESTI
 INSTAGRAM.COM/FILARMONICAPLOIESTI
 WEBSITE: FILARMONICAPLOIESTI.RO

FILARMONICA PLOIESTI
 Căminul Cultural și de Activități
 Calea de Eroilor nr. 1
 110000 PLOIESTI, JUDEȚUL PLOIESTI

Ionuț Podgoreanu este unul dintre cei mai apreciați corniști români, recunoscut pe plan internațional pentru activitatea sa artistică și pedagogică. A început studiul cornului la Ploiești, sub îndrumarea profesorului Liviu Săvuță, continuându-și pregătirea la Universitatea Națională de Muzică din București cu Nicolae Lipoczi și la Universitatea Mozarteum din Salzburg cu Hansjörg Angerer. A fost prim cornist al Orchestrei de Tineret Gustav Mahler între 2002 și 2005, colaborând cu dirijori precum Pierre Boulez, Claudio Abbado și Ivan Fischer. Din 2006 este prim cornist al Orchestrei Simfonice Gran Teatro del Liceu din Barcelona, iar din 2014 este profesor la Conservatorio Superior de Música del Liceu.

De-a lungul carierei, a colaborat cu orchestre renumite, precum Filarmonica din Berlin, Teatro alla Scala, Filarmonica din München, Orchestra Națională a Franței, Mahler Chamber Orchestra, Philharmonia din Londra, Malaysian Philharmonic, Filarmonica din Bergen, Orchestra MusicAeterna și KBS Symphony Orchestra din Seoul, sub bagheta unor dirijori ca: Gustavo Dudamel, Daniel Harding, Teodor Currentzis, Simone Young, Cristian Măcelaru, Fabio Luisi și Myung Whun Chung, între alții.

În paralel, este membru al Romanian Chamber Orchestra, fondator al ansamblului Mioritique și dirijor principal al Academiei orchestrale Simfonics, Barcelona. Distins cu Premiul I la competiții internaționale de prestigiu, **Ionuț Podgoreanu** continuă să inspire prin excelență interpretativă și dedicare pedagogică. Între stagiunile 2024–2026, figurează ca artist în rezidență al Orchestrei Filarmonicii „Banatul” din Timișoara, contribuind prin activitate solistică și colaborări artistice de înalt nivel.

Născut în 1985, **Florian Podgoreanu** și-a început studiile muzicale la vârsta de 7 ani, în orașul natal, Ploiești. În 2004 a absolvit Liceul de muzică „George Enescu” din București, la clasa de pian a doamnei profesor Ileana Busuioc. Au urmat studiile universitare – la Universitatea „Mozarteum” din Salzburg, sub îndrumarea doamnei profesor Cordelia Höfer-Teutsch: studiile de Licență și a domnului profesor Imre Rohmann: studiile de Master. **Florian** a câștigat numeroase premii de-a lungul anilor, la concursuri naționale și internaționale de pian și de compoziție, desfășurate la: Suceava, Ploiești, Brăila, București sau Belgia, Austria și Italia.

Florian a concertat în România, Austria, Germania (Berliner Philharmonie), Elveția și Italia și s-a perfecționat în cadrul MasterClass-urilor susținute de pianiștii: Serghei Dorensky, Lory Wallfish, Lisa Leonskaya, Viniciu Moroianu,

Trevor Pinock, Rolf Dieter Arens. A colaborat cu artiști precum: Wenzel Fuchs, Enrico Bronzi, Paolo Taballione, Ionuț Podgoreanu. **Florian** face parte din ansamblul CantoSonor, în cadrul căruia este bariton. În calitate de solist a interpretat lucrări de Mozart, Chopin, Rachmaninov, cu diferite orchestre: **Filarmonica „Paul Constantinescu”**, Symphonie Orchester Berlin. Din anul 2013 este profesor acompaniator al catedrei de suflători din cadrul Universității „Mozarteum” din Salzburg și profesor de pian secundar în cadrul aceleiași instituții.

Scris în anii 1900-1901, **Concertul nr. 2 în do minor, op. 18**, marchează unul din punctele culminante ale creației lui **Serghei Rahmaninov**, constituind totodată una din cele mai valoroase contribuții la literatura pianistică universală. Profund cunoscător al resurselor expresive ale pianului și perfect stăpân pe tainele meșteșugului componistic, **Rahmaninov** a realizat în această lucrare o creație demnă de înalte tradiții artistice.

Preluând experiența și cuceririle marilor săi predecesori, **Rahmaninov** și-a făcut un limbaj muzical și un stil pianistic prin logica gândirii, echilibrul și claritatea construcției, prin sobrietatea și distincția gustului, vădind o concepție artistică de o înaltă factură. Deși înzestrat cu o tehnică pianistică remarcabilă, **Rahmaninov** evită cu scrupulozitate în compozițiile sale ornamentațiile goale și pasajele de pură virtuozitate, folosite de dragul unor efecte spectaculoase. Stilul instrumental al lui **Rahmaninov** se distinge printr-o concentrare extremă a tuturor elementelor destinate să contribuie la realizarea imaginii artistice, mijloacele tehnice fiind consecvent subordonate exprimării cât mai clare a ideilor muzicale esențiale.

De aici rezultă acea minunată împletire a partidei solistice cu țesătura fondului orchestral din Concertele sale pentru pian și orchestră, în care elementul solistic și cel simfonic formează un tot unitar perfect echilibrat.

Conținutul muzical al Concertelor sale oglindește frământarea și neliniștea societății ruse din epoca în care aceste lucrări au fost concepute. Dar **Rahmaninov** nu se lasă copleșit de pesimism și sentimente negative. Dramatismul plin de încordare patetică, exprimat în partea întâi a **Concertului în do minor**, se îmbină cu un lirism cald și delicat și cu accente viguroase, în care străbate optimismul puternic și dragostea de viață a poporului rus care, nici în vremurile cele mai întunecate, n-a încetat să nădăjduiască la o viață liberă și fericită.

Partea I – Moderato – bazată pe scheletul formei de sonată, începe cu un

șir de acorduri solemne, intonate de pian solo într-un crescendo gradat, de la un pianissimo abia perceptibil la un fortissimo puternic, exprimând o adâncă frământare sufletească. În această atmosferă de clocot interior răsună, largă și plină de noblețe, tema principală a mișcării, expusă și amplu dezvoltată de grupul coardelor din orchestră, pe fondul arpeggiilor unduioase ale instrumentului solist. În contrast cu această temă sobră și totuși străbătută de elanuri pasionate, se prezintă în curând la pian solo, tema a doua, de un caracter liric, meditativ, care amintește de intonațiile ruso-orientale ale melodiilor lui Borodin.

Prima secțiune (expunerea temelor principale) se termină cu o scurtă concluzie, după care un pasaj de tranziție conduce spre secțiunea mediană a mișcării (dezvoltarea), caracterizată printr-o mișcare impetuoasă și o creștere dinamică impresionantă. Această secțiune se încheie la rândul ei printr-o succesiune de acorduri puternice (în chip de cadență), care fac legătura cu ultima secțiune a formei de sonată – repriza – în care tema principală revine în orchestră sub forma unui marș solemn, deasupra căruia pianistul execută o figurație în octave. În desfășurarea ei, tema principală trece din nou la instrumentul solist, ritmul de marș dispăre, iar melodia își recapătă caracterul liniștit și măreț. O scurtă coda încheie mișcarea cu o ultimă izbucnire de elanuri pasionate, asemenea unor reminiscențe luminoase din vremea tinereții.

Partea a II-a – Adagio sostenuto – contrastează puternic cu accentele patetice și suflul eroic al primei părți. După câteva acorduri introductive ale orchestrei, care determină chiar de la început caracterul meditativ al piesei, pianul intonează acele triole melodioase, al căror ritm legănat va însoți tema principală de-a lungul întregii mișcări. Expusă întâi de flaut, această melodie fermecătoare este preluată apoi de pian, care o dezvoltă și o transformă treptat; mișcarea devine mai animată, iar cântecul visător capătă accente patetice, care pregătesc un episod agitat, ce culminează într-o cadență laconică, dar foarte expresivă. După cadență, tema principală se repetă în forma ei inițială, calmă și senină, evocând parcă imaginea nesfârșitelor întinderi ale patriei ruse.

Partea a III-a – Allegro scherzando – aduce la început o atmosferă de voie bună, sugerată prin tema sprintenă a unui dans popular rus. Plină de viață și energie, ea se conturează treptat în figurațiile sclipitoare ale instrumentului solist, care după un scurt episod intermediar (construit de asemenea din elementele motivului principal), conduce spre tema secundară. Plină de tensiune dramatică, de o amploare și frumusețe rară, această melodie devine în dezvoltarea ei ulterioară piesa de rezistență a finalului, servind ca temei atât în construcția reprizei cât și în coda. Precedat de o scurtă cadență strălucitoare, începe

episolul final (coda). Solemnă și triumfătoare, tema lirică a finalului răsună în sonoritatea plină a întregii orchestre, în timp ce pianul învăluie melodia într-un adevărat torent de acorduri, încheind lucrarea în accente mărețe de apoteoză.

Între anii 1851-1862, **Johannes Brahms** se dăruiește creației, întrerupe aproape cu desăvârșire activitatea de pianist și se ocupă doar cu instruirea corurilor de amatori; studiază partiturile clasicilor vienezi, deoarece își propusese să orienteze muzica sa către marile epoci ale trecutului, să o renască în severele forme clasice, să înfăptuiască o sinteză între complexul sentimentelor romantice și gândirea structurală de factură clasică. Tot acum reface multe dintre lucrările vechi, scrie exerciții contrapunctice, își încearcă forțele în domeniul pieselor de largă accesibilitate și studiază intens creația populară.

Compune mult – primul Sextet de coarde, o serie de cicluri de Variațiuni, primul Concert pentru pian, Cvartetele cu pian op. 25 și 26, lucrează în special în genul muzicii vocale și concepe primele contururi ale Cvintetului cu pian și ale „Recviemului German”.

În această perioadă (anul 1857) apar și cele două **Serenade** ale sale pentru orchestră – **prima, op. 11, în Re major**, iar cea de-a doua, op. 16, în La major – amândouă concepute în spiritul și tradițiile suitelor și divertismentelor compozitorilor clasici vienezi.

În secolele XVII și XVIII, în țările Europei Centrale și Sudice s-a răspândit serenada instrumentală – un fel de suită pentru un instrument solo, pentru orchestră ori pentru un ansamblu redus, având același caracter ca și serenada vocală și care se cântă, de obicei, în aer liber. Sunt bine cunoscute lucrările de acest tip ale lui Haydn și Mozart, Beethoven, Schubert, Arenski, Glazunov, Ceikovski, Rimsky-Korsakov și alții. În Spania și Italia se mai cultivă și astăzi serenada vocală – cea mai răspândită formă a cântecului de dragoste.

Brahms s-a adresat serenadei instrumentale, pe care a tratat-o aidoma marilor forme ale muzicii de ansamblu, conferindu-i largi desfășurări simfonice, în care îi recunoaștem maniera componistică.

Serenada nr. 1 în Re major este alcătuită din șase părți. **Partea I – Allegro molto** – turnată în tiparul formei de sonată, are un pronunțat colorit pastoral și se desfășoară într-o atmosferă însoțită. După câteva acorduri introductive ale coardelor, cornii aduc o melodie vioaie, susținută de armoniile violelor și violoncelelor ce sugerează, ca și în ultima simfonie londoneză a lui Haydn, sonorități de cimpoi. Această melodie va fi transmisă apoi și celorlalte

instrumente, dobândind, la coarde, o mare putere expresivă. Cea de-a doua temă, delicată, grațioasă, încredințată primelor viori, dublate de fagot, va evolua într-un poetic dialog al coardelor cu suflătorii de lemn. Urmează apoi un episod concludiv, cu motive energice de triolette, după care Expoziția se repetă. Dezvoltarea, ce se construiește pe melodia principală, este dominată de ritmul trioletelor din episodul concludiv; tema inițială reappare transfigurată, pe alocuri străbat accente dramatice, dar coloritul general este senin. O coda amplă, ce se bizuie pe tema principală, încheie mișcarea într-o domolire a dinamicii și o rarefiere a țesăturii orchestrale.

Partea a II-a – Allegro non troppo – este un Scherzo concentrat, interiorizat, tipic brahmsian. Începe cu unisonul coardelor îngânate de fagot – o melodie șerpuitoare, presărată cu cromatisme, ce va căpăta o mare întindere. Episodul median – Trio – vestit de glasul cornilor, aduce o melodie dansantă, de inspirație folclorică, încredințată tot instrumentelor cu coarde, unite într-o singură răsuflare, care o vor transmite apoi și celorlalte instrumente. Un scurt moment de trecere, întemeiat pe inflexiunile melodiei Trio-ului, conduce apoi către reluarea Scherzo-ului „da capo”.

Partea a III-a – Adagio non troppo – prin caracterul reținut și expresivitatea ei profundă, amintește părțile lente ale Simfoniilor lui Brahms. O secțiune introductivă a coardelor și fagotului, peste care se profilează replicile clarinetului și apoi ale flautului, conduce către o melodie de largă respirație, a primelor viori și a violelor, susținută de pedala cornilor și de acompaniamentul legănat al viorilor secunde și violoncelelor. Mișcarea legănată a acompaniamentului servește ca temelie și pentru o melodie a cornului solo, care va dobândi o amplă expunere. O repriză dinamizată, în care fagotul și apoi flautul readuc inflexiunile solo-ului de corn, încheie mișcarea.

Urmează **Menuetto I** – construit pe melodia plină de farmec a clarinetului, și **Menuetto II** – a cărui temă expresivă, ce răsună în sonoritatea catifelată a viorilor, amintește unele lieduri ale lui Brahms, după care se repetă **Menuetto I**, încununat de o succintă Coda.

Partea a V-a – Allegro – ca și cea de-a doua, este tot un Scherzo, în care tema vigoasă din episodul de la început contrastează cu melodia dansantă a Trio-ului, pătrunsă de intonațiile și ritmurile dansurilor populare germane. După ce aceasta se reeditează, în diferite înveșmântări orchestrale, Scherzo-ul se reia „da capo”.

Ultima parte – Allegro – plămădită în tiparul unui Rondo impetuos, este străbătută de o pulsație ritmică persistentă, ce-i imprimă vigoare și dramatism. În

desfășurarea plină de vibrație a finalului, se impune melodia avântată a viorilor prime, susținută de pedala violoncelelor și de figurațiile de triolette ale violelor. Ea se întrepătrunde cu alte teme și fragmente melodice într-un edificiu muzical impunător, ce încununează în chip strălucitor această lucrare brahmsiană de tinerețe.

**Orchestra Simfonică
a Filarmonicii „Paul Constantinescu”**

Director general:

Vlad Mateescu

Director general artistic:

Georgiana Maria Frîncu

Director onorific și dirijor:

Ilarion Ionescu-Galați

Director artistic onorific și dirijor:

Walter Hilgers

Dirijor onorific:

Ovidiu Bălan

Dirijor:

Radu Postăvaru

Solist concertist:

Gabriel Croitoru

vioară Guarneri „Catedrala” din 1731, a lui George Enescu

Concertmaestri:

Cosmin Stoica

Petru Lupan

Șef orchestră:

Ondin Brezeanu

Secretar muzical:

Cristina Ionescu

Componența Orchestrei Simfonice:

Vioara I:

- Cosmin Stoica
- Petru Lupan
- Ondin Brezeanu
- Dana Pârgaru
- Lodrin Marin
- Ana Truță
- Dan Gagi
- Iulian Vuluță
- Spiridon Stoica
- Silviu Gherasimescu

Vioara a II-a:

- Lucian Duță
- Carmen Totti
- Stelian Nemțanu
- Iolanda Vasilescu
- Lavinia Zota
- Oana Mareș
- Venera Paraschiv
- Raluca Ardeleanu

Violă:

- Georgiana Munteanu
- Bogdan Cristea
- Cosmin Faur
- Anca Luncanu – colaborator
- Vasile Călin
- Mihai Gherasimescu

Violoncel:

- Pavel Lupan
- Anca Dumitrescu
- Sergiu Marin
- Mihaela Miu

Contrabas:

- Ionuț Cristea
- Ciprian Matei

Flaut:

- Petra Hriban
- Roxana Popescu

Oboi:

- Oleg Bălănuță

Clarinet:

- Zefir Brezeanu
- Elena Stan

Fagot:

- Iulian Nițică
- Irina Bălănuță – colaborator

Corn:

- Radu Andrei
- Cristian Pârgaru
- Constantin Istrate
- Carlos Patraș

Trompetă:

- Cristian Cucu
- Aurelian Constantin – colaborator

Trombon:

- Emanuel Andron
- Florin Bârlădeanu
- Ștefan Oprică

Tubă:

- David Kis – colaborator

Percuție:

- Alexandru Anastasiu – colaborator
- Bogdan Dumitraș

„Virtual Concert Hall” este un studio video pe care **Filarmonica „Paul Constantinescu” din Ploiești** l-a înființat pentru a îmbunătăți accesul la cultură, pentru a-și promova formațiile (orchestra simfonică, orchestra de folclor, cor mixt, trio de jazz, cvartet de coarde), pentru a consolida antreprenoriatul cultural și a dezvolta publicul, într-un mediu în continuă schimbare și ca formă de redare a produsului cultural-artistic cât și de percepere și utilizare a acestuia. Astfel, spectatorii pot urmări la cerere toate evenimentele organizate de către filarmonica ploieșteană live, sau accesând arhiva electronică, de pe orice device: telefon mobil, laptop, ecran TV, oriunde s-ar afla, cu ajutorul unor aplicații special concepute pentru confortul utilizatorilor, ce se vor îmbunătăți periodic și în funcție de feedback-ul acestora.

Prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** punem la dispoziția publicului mai multe categorii de producții și servicii culturale, ce vor putea fi urmărite în toată lumea: concerte simfonice, concerte de folclor, recitaluri, concerte și festivaluri de jazz, din sfera educativă (concerte-lecție, workshop-uri, masterclass-uri, conferințe), documentare și producții artistice care au la bază istoria culturală a minorităților și grupurilor sociale, etnice și culturale, vizând creșterea conștientizării publice cu privire la diversitatea culturală, producții cultural-artistice cu abordări interdisciplinare, magazin virtual.

Proiectul are mari posibilități de extindere ca arie culturală, de dezvoltare continuă și aduce nenumărate beneficii atât publicului cât și inițiatorilor, participanților activi la proiect. Astfel, putem enumera beneficiile implicite în urma implementării proiectului, beneficii aduse inițiatorilor, care vor sta la baza unei dezvoltări ulterioare, în baza abilităților dobândite și îmbunătățite pe toată perioada desfășurării acestuia: producțiile cultural-artistice vor viza dezvoltarea și actualizarea competențelor și abilităților artiștilor/profioniștilor implicați în proiect, astfel încât produsul obținut în urma digitalizării să fie creat într-un timp cât mai scurt, iar înregistrările și producțiile live să aibă o cât mai bună calitate audio-video, bazată pe o disciplină ce nu va permite erori substanțiale de desfășurare sau imprimare; instituția va încheia parteneriate ce vizează mobilitatea artiștilor și profesioniștilor, fie că este vorba despre parteneriatele cu minorități, unde producțiile vor pune în valoare specificul fiecărei culturi implicate (muzică, dansuri, obiceiuri/tradiții, port popular, bucate etc.) dar și rezultatul conviețuirii acestora, de unde va reieși versatilitatea artiștilor filarmonicii ploieștene care pot imprima muzică pentru filme, reclame etc. Filarmonica ploieșteană organizează constant activități de instruire formală și non-formală, mentorat, job shadowing etc., susținute de profesioniști, ce vizează dezvoltarea profesională a echipei de proiect, dar care vor fi deschise prin intermediul platformei **„Virtual Concert Hall”** și altor doritori de instruire în acest sens. Pe parcursul desfășurării acestui proiect, filarmonica ploieșteană va câștiga o echipă de profesioniști capabili să dezvolte continuu produsul **„Virtual Concert Hall”**, implementând astfel un model inovator de afacere în domeniul cultural, care contribuie la dezvoltarea locală a comunității și poate fi scos pe piață cu succes.

Filarmonica „Paul Constantinescu” dispune de un studio de înregistrări cu aparatură de ultimă generație, ce asigură captarea fidelă, cât mai aproape de ceea ce se întâmplă și se poate auzi în sala de spectacole/spațiul amenajat pentru concerte și spectacole, care, împreună cu camere de filmat 4K și procesul de utilizare a unui fundal monocrom, „ecran verde” (chroma, pentru efecte speciale și decoruri), pot genera o gamă variată de evenimente cu muzică de orice gen, spectacole de teatru, de balet, organizate de filarmonică, în parteneriat, sau de către alți producători/organizatori. Studio-ul cu chroma poate fi folosit chiar și în producția de film sau emisiuni TV.

Filarmonica ploieșteană este singura instituție din România care a scos pe piață un DVD, în totalitate producție proprie, un produs ce se ridică la standardele tehnice internaționale și relevă calitatea echipamentelor, a echipei implicate și experiența pe care aceasta o are în domeniu.

Prin înființarea **„Virtual Concert Hall”**, **Filarmonica „Paul Constantinescu”** oferă accesul la educație și cultură în întreaga lume, își diversifică aria de activitate, restricționată și din cauza lipsei de spațiu fizic din sala de concerte de care dispune, dezvoltă și crește numărul relațiilor cu parteneri, dezvoltă publicul foarte mult, implementând un proiect durabil și de viitor, ce va aduce, pe lângă celelalte multiple beneficii, creștere economică substanțială.

<https://virtualconcerthall.ro>

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

**cvartetul
chronos**

**filarmonica
ploiești**

**corul
filarmonicii**

**studio
filarmonica**

**flacăra
prahovei**

**ploiești
big band
JAZZ SOCIETY**

**ploiești
jazz trio**

**brass
ensemble**

**filarmonica
ploiești**

**VIRTUAL
CONCERT
HALL**

BILETELE FIZICE PENTRU ACCES ÎN SALĂ SE GĂSESC LA **CASA DE BILETE A FILARMONICII**
ȘI ONLINE PE **FILARMONICAPLOIESTI.RO** SAU PE **ENTERTIX.RO**.
CONCERTUL VA FI TRANSMIS LIVE ONLINE PE PLATFORMA **VIRTUALCONCERTHALL.RO**.
BILETE FIZICE: ADULT 50 LEI, PENSIONAR 30 LEI, ELEV/STUDENT 20 LEI.
TRANSMISIE LIVE: PREȚ BILET VIRTUAL 15 LEI.

DIRECTOR GENERAL: **VLAD MATEESCU**
DIRECTOR ARTISTIC: **GEORGIANA FRÎNCU**
DESIGN GRAFIC: **IULIAN BLIDARU**

ACTEMIUM

